

Poulsgaard (FP):

Nu ved vi, at der er mange ledende socialdemokrater, der siger, at vi skal lytte til græs-rødderne, og nu har græs-rødderne på kulturministerens foranledning fået deres fornemste talsmand, fru Birte Weiss, som formand for radiorådet. Og fru Birte Weiss siger jo også selv, at hun er talsmand for græs-rødderne.

Jeg finder, at det var rart at få ministerens kommentar til det Byting, der blev sendt fra Silkeborg den 4. februar 1981, hvor et overvejende flertal af Bytingets medlemmer gik ind for reklamefinansieret radio og TV. Det var vist to tredjedele, så klar en majoritet, som der næsten aldrig ses i sådanne sager. Det bekræfter bare alle de oplysninger, vi har fra andre undersøgelser, om, at den danske befolkning virkelig ønsker at få noget reklame-TV. Hertil kommer, at vi ved, at om ganske, ganske få år har vi disse satellitsystemer, hvor vi kan tage 10-12 forskellige programmer, hvoraf de fleste vil være reklamefinansierede. Det er yderligere en begrundelse. Ydermere kan man i dag i regeringens eget blad *Aktuelt* læse, at dansk TV er løbet tør for ideer til underholdning - det kan vi jo se af det, de sender ud, så det behøver de såmænd ikke oplyse os om.

Alt dette sammenholdt med, at vi nu på min foranledning skal have en forespørgsel om Danmarks Radio, som er anmeldt, fordi man ikke kan ordne det hele på 2 minutter, mener jeg gør, at det er på tide, at kulturministeren kommer op af starthullerne og siger: ja men nu må vi altså til at gå i gang med det reklame-TV. Der er så klare tilkendegivelser om, at det er den eneste vej, vi skal gå frem. Vi ved også, at i Sønderjylland har vi allerede reklame-TV, fordi danske firmaer simpelt hen bruger tysk TV til at reklamere i. Jeg håber, at ministeren vil se lidt mere positivt på det.

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Til hr. Poulsgaard må jeg svare, at spørgsmålet om reklamer i TV har været drøftet indgående her i folketinget ved adskillige lejligheder. Sidste gang var så sent som den 9. december 1980, hvor vi behandlede forslag fra det konservative folkeparti og centrumdemokraterne. Ved den lejlighed blev der

argumenteret for og imod reklamefinansiering. Argumenterne blev vendt endnu en gang, og jeg begrundede selv udførligt min modstand mod reklamefinansiering. Jeg mener ikke, at der er grund til, at jeg her skal stå og gentage disse argumenter. Jeg skal nøjes med at slå fast, at jeg ikke har skiftet holdning, og at jeg ikke skifter holdning på grundlag af en TV-udsendelse. Spørgsmålet om reklamefinansieret TV eller ej afgøres nu engang af folketinget.

Poulsgaard (FP):

Hvis der er en eller anden embedsmand eller en anden én, der ikke lige har gået efter tabellen, og der kommer en TV-udsendelse om et eller andet misforhold, så farer de socialdemokratiske ministre herop og vil lave om på love. I hundredvis af gange har vi lavet om på love, når det er dokumenteret, at der har været et misforhold.

Bytinget dokumenterer ganske klart det misforhold, der er mellem den holdning, ministeren har, og den holdning, befolkningen har til reklamefinansieret TV og radio. Når man siger fra ledelsens side, at man skal lytte til græsrodsbevægelserne, særlig i de økonomisk trange tider, vi har, så nytter det ikke noget, at ministeren står heroppe og siger, at hun ikke skifter holdning. Hvor langt skal Danmark ned, hvor langt skal Danmark køre nedad, før ministeren vil indse, at det, der skal redde Danmarks Radio og redde en ordentlig underholdning, simpelt hen er erhvervslivet via reklamefinansiering? Hvorfor må vi ikke mere os en lille smule foran vores apparater?

Jeg beklager dybt, at ministeren har denne holdning til dette spørgsmål, men vi kan vende tilbage til det ved den forespørgsel, jeg har stillet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 587

11) Til *ministeren for kulturelle anliggender* af:

Poulsgaard (FP):

»Ministeren bedes oplyse, hvorvidt midler, som Arte har fået stillet til rådighed af det offentlige, har været udlånt til topfolk inden for Arte, og i bekræftende fald oplyse, hvilke